

РЕШЕНИЕ

№ 4518

гр. София, 07.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 27 състав, в публично заседание на 07.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3171** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Д. Н. Д., срещу Решение № ППН-01-368/2019 от 20.02.2020г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, комисията/, в частта, в която на основание чл. 83, § 4, б. „а“ във вр. с чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент ЕС 2016/679 на [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева за обработване – събиране на личните данни на жалбоподателя И. Л. С., в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), респ. чл. 25, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679, а именно непредприети технически и организационни мерки.

Изложени са подробни съображения за незаконосъобразност на решението – прието в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърденията са, както следва: трето лице се е представило пред куриера на [фирма] с чужд документ за самоличност, което не е било известно на администратора на лични данни към момента на предоставяне на куриерската услуга. Сочи се, че жалбоподателят няма техническа възможност и експертиза да установява истинността на представените документи за самоличност. В случая неправомерно е била ползвана чужда самоличност от клиент на куриерската фирма, за което последната не носи отговорност.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, в съдебно заседание не изпраща представител и не ангажира становище.

Заинтересованата страна И. Л. С., чрез адв. Н., моли за отхвърляне на жалбата.

Заинтересованите страни Т. Р. С., [фирма] и [фирма], за съдебно заседание редовно уведомени, не изпращат представители.

Административен съд София-град, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № ППН-01-368/09.04.2019г. от И. Л. С. и Т. Р. С. с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от [фирма] във връзка с получавани и изпращани пратки с наложен платеж, без да са клиенти на дружеството и без да са ползвали услугите му или да са предоставяли личните си данни на същото. За извършеното нарушение научили на 22.02.2019 г. при връчени им от НАП покани във връзка с извършвани спрямо тях ревизии относно данъчни задължения, касаещи недекларирани доходи от получавани и изпращани, посредством дружеството, пратки с наложен платеж. Твърдят, че е налице злоупотреба с личните им данни и същите се обработват от дружеството без правно основание. В хода на производството пред КЗЛД с допълнение към жалба с рег. № ППН-01-368#6/21.06.2019г. жалбоподателите са посочили, че при образуваните срещу тях ревизионни производства е установено, че в периода 01.01.2017г-31.12.2017г. от името на г-н С. са получавани и изпращани пратки и чрез [фирма], без същият да е ползвал услугите на дружеството или да е предоставял личните си данни на същото. Молят Комисията да извърши проверка и по отношение на законосъобразността на обработване на личните данни на жалбоподателя и от страна на това дружеството.

В тази връзка [фирма] е уведомено за образуваното производство и изложените от жалбоподателите твърдения, в отговор на което е изразено становище ППН-01-368#9/26.07.2019г. за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. От дружеството твърдят, че не обработват лични данни на жалбоподателката. Относно жалбоподателя С. сочат, че в периода 19.12.2017г. до февруари 2018г. лицето е ползвало услугите на дружеството като изпращач на дрехи и материали чрез услуги с наложен платеж, за които са съставени съответните товарителници и разходни касови ордери, като в последните получателят е вписал трите си имена, ЕГН и подпис и е удостоверил самоличността си чрез предоставяне на документ за самоличност. В тази връзка сочат, че дружеството обработва личните данни на жалбоподателя законосъобразно - въз основа на съгласие, обективизирано в подписаните разходни касови ордери, за получени от И. С. суми с наложен платеж, а твърденията на С. намират за неоснователни и недоказани.

В хода на производството като доказателство е събрано писмо от 06 РУ-СДВР, съгласно което е образувана преписка с вх. № 230000-7062/2019 по описа на 06 РУ-СДВР по сигнал, подаден за случая от А. А. - управител на [фирма]. Изготвена е експертна справка № 189/2019г., от която се установява, че И. С. не е разписвал касови ордери на [фирма]. Преписката е изпратена в СРП с мнение за образуване на наказателно производство, като възложената по случая проверката не е приключила.

С оглед изясняване на случая е допуснато извършването на почеркова експертиза на подписа, положен в представените от [фирма] разходни касови ордери № [ЕГН]/29.12.2017г., [ЕГН]/08.01.2018г., [ЕГН]/12.01.2018г., [ЕГН]/07.02.2018г.,

[ЕГН]/09.02.2018г., [ЕГН]/12.02.2018г., [ЕГН]/22.01.2018г., в частта, касаеща положен подпис от лицето И. Л. За целите на експертизата жалбоподателят е предоставил сравнителен материал, който е изпратен в Националния институт по криминалистика (НИК). Изготвена е графическа експертиза, отразена в Протокол № 19/ДОК-286 от 25.11.2019г. по описа на НИК, изпратена в КЗЛД с придружително писмо ППН-01-36832/03.12.2019г., със заключение, че подписите - обект на експертизата, не са положени от жалбоподателя И. Л. С..

На проведено на 04.12.2019г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество. В рамките на заседанието процесуалният представител на [фирма] е навел твърдения, че процесните пратки с наложен платеж са обработвани от служител на [фирма] - В. В.. Същият е привлечен като обвиняем по образувано по случая производство в Софийска районна прокуратура, иницирано от [фирма]. Като обвиняем по същото дело е привлечена и Ж. Ц. Г. – лицето, получавало и изпращало пратки с наложен платеж от името на жалбоподателя И. С., което е подписало издадените от дружеството документи, касаещи пратките. При преглед на камерите за видеонаблюдение в обекта е установено извършеното нарушение от страна на В., който „не е архивирал“ пълномощно за представителна власт на Ж. Г.. Посочено е обаче, че личните данни на жалбоподателя „не са изтекли“ от [фирма], доколкото същите са въведени през 2017г. в платформата „Продавалник.бг“, посредством която е направена регистрацията на името на жалбоподателя. В допълнение е уточнено, че при предоставяне на услугата в офис на дружеството задължително следва да се идентифицира лицето, поради което служителят В. носи отговорност.

Прието е процесното Решение № ППН-01-368/2019 от 20.02.2020г., съгласно което жалбата на Т. Р. С. е неоснователна, а жалбата на И. Л. С. е основателна. Личните данни на последния в обем – три имена и ЕГН, са незаконосъобразно обработвани, без наличието на условия за допустимост на обработването, позовавайки се на Протокол № 19/ДОК-286 от 25.11.2019г. по описа на НИК и експертна справка № 189/2019г. по описа на 06 РУ-СДВР.

Комисията е приела, че жалбата е основателна и по отношение на настоящия жалбоподател [фирма]. Приела е, с оглед събраните доказателства, че дружеството е обработвало, в условията на събиране на лични данни, в периода 19.12.2017г. до февруари 2018г., а към момента на произнасяне, обработва - съхранява лични данни на жалбоподателя като клиент, ползвал услугите на дружеството, изпращач на дрехи и материали чрез услуги с наложен платеж. Приела е, че приложената по преписката експертиза свидетелства, че обработването е незаконосъобразно, в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), респективно чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679, доколкото липсва условие за допустимост/законосъобразност на обработването с оглед обстоятелството, че е безспорно установено, че данни са обработени без знанието и съгласието на жалбоподателя и без наличие на валидни договорни отношения между страните. Обработването не е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, не е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, както и за реализиране на законните интереси на администратора, които да са преимуществени пред интересите на физическото лице.

Комисията е приела също така, че от нарушението са произтекли вреди за жалбоподателя и предвид обстоятелството, че се касае не за еднократно, а за системно

нарушение на етапа на събиране на личните данни - а именно 7 пъти в рамките на три месеца, а именно на 29.12.2017г., 08.01.2018г., 12.01.2018г., 22.01.2018г., 07.02.2018г., 09.02.2018 г. и 12.02.2018г., дружеството не е предприело необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на физическото лице от неправомерно обработване, в резултат на което са нарушени правата на лицето, сезирало КЗЛД. В тази връзка комисията е счела за целесъобразно и ефективно налагането на имуществена санкция на [фирма] за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), последната разпоредба, относима по аргумент на чл. 142 от АПК, доколкото нарушенията - събирането на данните, са извършени в периода преди прилагане на Регламента, като следва да се отбележи съставомерността на деянието и по Регламент ЕС 2016/679.

Комисията също така е приела за целесъобразно и ефективно и налагането на мярка по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламента - разпореждане да съобрази обработването на лични данни с разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, включително, но не само с тези по чл. 6, § 1 от него. В тази връзка е дала указания на [фирма], че следва да извършва регулярни проверки, включително, но не само, да прави риск-анализ на клиентите си, а също и на служителите си, по определени критерии, да провежда обучения на служителите, свързани с обработване на лични данни, доколкото въвеждането на такива механизми биха могли да доведат до предотвратяване на нарушенията и/или установяването им на много по-ранен етап. В допълнение към това е прието за целесъобразно, доколкото е безспорно доказано, че жалбоподателят не е клиент на дружеството по повод процесните пратки, да се укаже на администратора, че следва да бъде ограничено обработването на личните му данни, като унищожи/анулира клиентския картон, създаден на негово име, и да архивира и съхранява всички документи, съдържащи личните му данни, само за целите и сроковете, предвидените в ЗМПИП, ДОПК и ЗСч.

Комисията е приела, че по отношение на констатираните нарушения на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.) налагането на различна от посочената в чл. 58, ал. 2, буква „и“ от Регламента корективна мярка - имуществена санкция, е нецелесъобразно в случая, като мерките по чл. 58, § 2, буква „а“, „в“, „д“, „е“, „ж“ и „й“ са неприложими поради естеството на нарушенията и техния интензитет. В конкретния случай имуществената санкция по член 58, параграф 2, буква „и“ от Регламента, се явява най-целесъобразна, ефективна, възпираща и пропорционална за защита на законовия обществен интерес.

При така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата срещу Решение № ППН-01-368/2019 от 20.02.2020г. е депозирана на 05.03.2020г. чрез КЗЛД, а решението е връчено на 24.02.2020г., видно от приложеното на л. 160 известие за доставяне, поради което съдът приема, че е подадена в срок и от активно легитимирано лице.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 04.12.2019г., на което са

присъствали трима членове, решението е взето с единодушие, като присъствалите членове са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Решението е постановено в изискуемата по закон форма съгласно чл. 59, ал. 1 от АПК, като формално съдържа фактическите и правни основания за издаването му.

По съответствието на решението с материалния закон, съдът съобрази следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е решението на КЗЛД, в частта му, в която на основание чл. 83, § 4, б. „а“ във вр. с чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент ЕС 2016/679 на [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева за обработване – събиране на личните данни на жалбоподателя И. Л. С., в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), респ. чл. 25, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679, а именно непредприети технически и организационни мерки.

Не е спорно, а и от доказателствата по делото се установява, че [фирма] обработва, в хипотезата на събиране и съхраняване, лични данни на И. Л. С. по повод предоставяни куриерски услуги. Не е спорно също, а и се установява от удостоверение на л. 70, че [фирма] е администратор на лични данни.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм. ДВ, бр. 17/2019г.) администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Администраторът на лични данни определя срокове за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните, както и за заличаване на личните данни.

Съдържанието на разпоредбата на чл. 25, § 1 от Регламент ЕС 2016/679 е както следва: „Като взема предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и породените от обработването рискове с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът въвежда, както към момента на определянето на средствата за обработване, така и към момента на самото обработване, подходящи технически и организационни мерки, например псевдонимизация, които са разработени с оглед на ефективното прилагане на принципите за защита на данните, например свеждане на данните до минимум, и интегриране на необходимите гаранции в процеса на обработване, за да се спазят изискванията на настоящия регламент и да се осигури защита на правата на субектите на данни“.

Анализът на цитираните норми води до извода, че отговорността на [фирма] е ангажирана за непредприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни.

По този повод комисията е приела, че след като от нарушението на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./, респ. чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679 за жалбоподателя И. С. са произтекли вреди и предвид обстоятелството, че се касае не за еднократно, а системно нарушение на етапа на събиране на данни, а именно – 7 пъти в рамките на три месеца, дружеството не е предприело необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на физическото лице от неправомерно обработване.

От мотивите на решението се налага извод, че след като е налице неправомерно обработване на лични данни, очевидно администраторът на лични данни не е предприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на физическото лице, в резултат на което се е стигнало до нарушаване на

правата му. Иначе казано, комисията е счела, че нарушението по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./ е логическа и законна последица от неправомерното обработване на данните, поради което не следва да бъде доказвано извършването му. Законът за защита на личните данни обаче не поставя такава взаимна обусловеност между различните нарушения. В случая се касае за различни нарушения, за които са били предвидени и различни глоби/имуществени санкции в Глава осма на ЗЗЛД /в ред. преди изм. ДВ, бр. 17/2019г./. Съгласно чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./ за нарушения по чл. 2, ал. 2 и ал. 3 и чл. 4 администраторът на лични данни се наказва с глоба или с имуществена санкция от 10 000 до 100 000 лв., а за други нарушения по този закон /чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД, отм./, каквото е и нарушението по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, виновните лица се наказват с глоба или с имуществена санкция от 500 до 5000 лв.

За констатираното нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./ обаче нито са изложени конкретни мотиви, нито са събрани относими доказателства. Единствено е посочено, че от нарушението на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./, респ. чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679 за жалбоподателя И. С. са произтекли вреди и че се касае не за еднократно, а системно нарушение на етапа на събиране на данни, а именно – 7 пъти в рамките на три месеца. Тези обстоятелства биха били относими при определяне на вида и размера на наказанието за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./, респ. чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679, но сами по себе си не осъществяват състава на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./. В това изрично е отбелязано и в чл. 83, § 2, букви „а-к“ от Регламент ЕС 2016/679, където са изброени критериите при определяне на размера на наложено наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, в частност б. „а“, а именно, вземат се предвид естеството, тежестта и *продължителността* на нарушението, като се взема предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и *степента на причинената им вреда*.

По силата на чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент ЕС 2016/679 комисията като надзорен орган има корективно правомощие да налага административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ съгласно член 83, в допълнение към мерките, посочени в настоящия параграф, или вместо тях, в зависимост от особеностите на всеки отделен случай. Нормата на чл. 83, § 5, б. „а“ от Регламент ЕС 2016/679 предвижда административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ за нарушения на основните принципи за обработване на лични данни, включително условията, свързани с даването на съгласие, в съответствие с членове 5, 6, 7 и 9. Следователно, ако комисията е считала, че характерът и тежестта на констатираното нарушение са от естество да изискват едновременно налагане на корективна мярка и административно наказание, или само административно наказание, то същата е можела да предприеме съответните действия в изпълнение на предоставените ѝ корективни правомощия, но за установеното нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./, респ. чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679. Вместо това комисията е наложила единствено корективна мярка – разпореждане за нарушението на чл. 6, § 1, и административно наказание „имуществена санкция“, но за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./, респ. чл. 25, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679, за извършването на което липсва надлежна обосновка и не са събрани относими доказателства.

В решението липсват мотиви защо органът приема, че е осъществен състава на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./ и какви организационни и технически мерки е следвало да предприеме администраторът на лични данни в конкретния случай, но не е предприел. Не е коментирана разпоредбата на чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД /отм./, че мерките и сроковете

по ал. 1 и 2 се определят с инструкция на администратора на лични данни, съответно не е изискано от [фирма] да предостави такава инструкция. Не е обсъдено и какво е минималното ниво на технически и организационни мерки, както и допустимия вид защита, предвидени в Наредба № 1/30.01.2013г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни /отм., но действала в периода на извършване на нарушенията/ - чл. 23, ал. 5 от ЗЗЛД /отм./, поради което и не са събрани доказателства в тази насока. Въобще липсва анализ какви технически и организационни мерки е следвало да предприеме администраторът на лични данни, за да защити данните от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване по смисъла на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./.

От отговора на този въпрос зависи дали в конкретния случай е налице нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./, за което е ангажирана имуществената отговорност на [фирма].

От доказателствата по делото се установява, че личните данни (име и ЕГН) на И. С. са получени от [фирма] от трето лице, посредством отразяването им в разходни касови ордери (л. 84-87). За така депозираните данни не е налице съгласие от С.. Последното представлява неправомерна обработка на лични данни предвид липсата на предпоставките по чл. 6 от Регламент ЕС 2016/679. Неправомерната обработка на лични данни от администратор обаче не е съставомерна по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), както и по чл. 25, ал. 1 от Регламента.

Още веднъж следва да се подчертае, че естеството, тежестта и продължителността на установеното нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./, респ. чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679, както и произтеклите вреди за субекта на данни, не обуславят осъществяване на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./.

Последното е самостоятелно нарушение, което подлежи на самостоятелно доказване и излагане на съответните мотиви.

По изложените съображения съдът намира, че решението на КЗЛД в оспорената му част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката – върната на органа за ново произнасяне, при което да се установи дали администраторът на лични данни е изпълнил задължението по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./, респ. чл. 25, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 27-ми състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], представлявано от Д. Н. Д., Решение № ППН-01-368/2019 от 20.02.2020г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, в която на основание чл. 83, § 4, б. „а“ във вр. с чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент ЕС 2016/679 на [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за обработване – събиране на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), респ. чл. 25, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679, а именно – непредприети организационни и технически мерки.

ВРЪЩА преписката на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне по допълнение към жалба с рег. № ППН-01-368#6/21.06.2019г., касаещо [фирма], съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на

настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: